Молитва за тих, хто не повернувся

Данило Жуковський

Сьогодні я не прошу багато.
Не прошу золота чи нагород.
Я просто хочу, щоб настав світанок,
У якому більше не вмиратиме народ.

Я прошу за тих, хто не повернувся,
За тих, чиїх голосів уже не чути.
За тих, хто в небі назавжди лишився,
І за тих, кому не судилося вернутись.

За матерів, які чекають дзвінка,
За батьків, що ховають біль у тиші.
За дітей, які не знають, що таке війна,
Але вже знають, як від втрати дихати тихіше.

За тих, хто залишився без домівки,
Хто втратив друзів, спокій і роки.
За тих, хто йде крізь темряву без зупинки,
Хоч доля залишила глибокі сліди.

Господи, якщо Ти чуєш ці слова,
Почуй не тільки мене, а й кожного.
Нехай у тих, хто вижив, буде сила жива,
Нехай ніхто не залишиться самотнім.

Не повернути нам усіх загиблих,
Не повернути кожної весни.
Та збережи живих від днів жахливих,
Від нових втрат, від нової війни.

Я не знаю, скільки ще чекати,
Скільки ночей залишилося пройти.
Я тільки хочу знову обіймати
Тих, хто для мене — цілий світ, хто є в житті.

Нехай знайдуться ті, кого шукають.
Нехай повернуться додому полонені.

Нехай живі надії не вмирають,
Нехай не будуть серця роз'єднані.

І якщо молитва — це останнє,
Що можу я сьогодні принести,
То хай вона розвіє біль і страждання,
Хай допоможе крізь темряву пройти.

За тих, хто не повернувся, — пам'ять.
За тих, хто залишився, — сили й дні.
За Україну — віра і тримання.
За мир, якого прагнемо в війні.